

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 3 marca 1966 r.

Nr 8

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

48 — z dnia 11 stycznia 1966 r. w sprawie przepisów meldunkowych na terenie niektórych miejscowości województwa warszawskiego	57
49 — z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach górnictwa węglowego, w przedsiębiorstwach energetycznych oraz w przedsiębiorstwach przemysłu gazowniczego w resorcie górnictwa i energetyki	58
50 — z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych resortu przemysłu ciężkiego	62
51 — z dnia 23 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach resortu przemysłu spożywczego i skupu	64
52 — z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Lniarskiego	68
53 — z dnia 8 lutego 1966 r. w sprawie warunków i trybu przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych	70
54 — z dnia 8 lutego 1966 r. w sprawie określenia warunków wymaganych do uzyskania prawa nadawania stopni naukowych	75

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

55 — z dnia 14 lutego 1966 r. w sprawie przystąpienia Malawi do Konwencji dotyczącej opłaty stempowej w przedmiocie czeków wraz z Protokołem, podpisanej w Genewie dnia 19 marca 1931 r.	76

48

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1966 r.

w sprawie przepisów meldunkowych na terenie niektórych miejscowości województwa warszawskiego.

W miastach i osiedlach położonych na terenie województwa warszawskiego w pobliżu m. st. Warszawy następuje szybki wzrost ludności powodowany w dużym stopniu migracją z innych rejonów województwa i kraju. Nadmierna migracja stwarza poważne trudności w rozwiązywaniu problemów mieszkaniowych, komunalnych i sanitarno-zdrowotnych w tych miejscowościach. W celu zapewnienia prawidłowego rozwoju wspomnianych miast i osiedli stanowiących zaplecze Warszawy oraz stworzenia warunków właściwego zaspokajania potrzeb mieszkaniowych i socjalno-bytowych zamieszkałej w nich ludności — na podstawie art. 21 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. z 1961 r. Nr 33, poz. 164 i z 1963 r. Nr 15, poz. 77) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1970 r. szczególne przepisy dotyczące meldowania osób na terenie następujących miast i osiedli w województwie warszawskim:

1) Otwock,	14) Błonie,
2) Józefów,	15) Podkowa Leśna,
3) Karczew,	16) Wołomin,
4) Wesola,	17) Żąbki,
5) Sulejówek,	18) Zielonka,
6) Piaseczno,	19) Marki,
7) Jeziorna,	20) Radzymin,
8) Skolimów-Konstancin,	21) Nowy Dwór Mazowiecki,
9) Pruszków,	22) Legionowo,
10) Ursus,	23) Mińsk Mazowiecki,
11) Brwinów,	24) Grodzisk Mazowiecki,
12) Ożarów-Franciszków,	25) Milanówek,
13) Piastów,	26) Żyrardów.

§ 2. 1. W obrębie miejscowości wymienionych w § 1 zabrania się meldowania na pobyt stały:

- 1) w pomieszczeniach z przeznaczenia niemieszkalnych, jak piwnice, strychy, komórki, lokale użytkowe, zaplecza sklepowe itp.,
- 2) w lokalach, w których na skutek zamieszkania dodatkowych osób przypadłoby poniżej 7 m² powierzchni na osobę,
- 3) w budynkach przeznaczonych do rozbiórki,
- 4) w budynkach, na których użytkowanie nie wyraził zgody organ nadzoru budowlanego.

2. Organy nadzoru budowlanego prezydium właściwych powiatowych (miejskich) rad narodowych powiadają o przeznaczeniu budynku do rozbiórki właściwe organy spraw lokalowych, organy spraw wewnętrznych i administracji domów mieszkalnych, które są obowiązane zastosować niezbędne środki zapobiegające zajmowaniu lokali w tych budynkach na cele mieszkalne.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do budynków, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do współmałżonka najemcy (właściciela) lokalu, jego dzieci oraz osób przybywających w związku z wykonaniem obowiązków rodzicielskich lub alimentacyjnych, o ile najemca (właściciel) jest już w danym lokalu zameldowany na pobyt stały.

§ 3. 1. Zameldowanie na pobyt stały w miejscowościach wymienionych w § 1 wymaga zezwolenia organu ewidencji i kontroli ruchu ludności prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla) właściwej ze względu na miejsce zamierzonego pobytu.

2. Udzielenie zezwolenia może nastąpić po:
- 1) stwierdzeniu przez organ spraw lokalowych, właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu, że zameldowanie nie naruszy zasad określonych w § 2,
 - 2) stwierdzeniu przez organ do spraw zatrudnienia, właściwy ze względu na siedzibę zakładu pracy, potrzeby zatrudnienia na danym terenie osoby ubiegającej się o zameldowanie.

3. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się do osób, które zostały skierowane do pracy na terenie m. st. Warszawy przez Wydział Zatrudnienia Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy.

4. Zezwolenie na zameldowanie na pobyt stały może być udzielone osobom, których pobyt na terenie miast i osiedli wymienionych w § 1 jest konieczny ze względów społecznych lub gospodarczych, a w szczególności gdy chodzi o:

- 1) zapewnienie kadr niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstw i instytucji państwowych, spółdzielczych oraz innych uspołecznionych zakładów pracy,
- 2) osoby, których zatrudnienie jest niezbędne dla rozwoju życia kulturalnego i oświaty oraz podnoszenia zdrowotności na danym terenie,

- 3) zapewnienie wykonania obowiązków rodzicielskich lub alimentacyjnych, wynikających z przepisów Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

§ 4. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie ustali szczegółowe zasady wydawania zezwoleń na zameldowanie na pobyt stały na terenie miast i osiedli wymienionych w § 1.

§ 5. Osoby, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia zamieszkują i są zameldowane na pobyt stały na terenie miast i osiedli wymienionych w § 1, posiadają prawo pobytu stałego i nie są obowiązane do uzyskania zezwolenia na ten pobyt.

§ 6. W sprawach meldunkowych nie uregulowanych rozporządzeniem stosuje się ogólne przepisy o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

49

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1966 r.

w sprawie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach górnictwa węglowego, w przedsiębiorstwach energetycznych oraz w przedsiębiorstwach przemysłu gazowniczego w resorcie górnictwa i energetyki.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Przepisy ogólne.

- § 1. 1. Rozporządzenie dotyczy:
- 1) kopalń węgla kamiennego,
 - 2) kopalń węgla brunatnego,
 - 3) przedsiębiorstw budowy szybów, robót górniczych i budowy kopalń, zwanych dalej „przedsiębiorstwami budownictwa górniczego”,
 - 4) zakładów energetycznych okręgu oraz Państwowej Dystrykcji Mocy,
 - 5) zakładów gazownictwa okręgu i Zakładów Gazu Ziarnego w Tarnowie, zwanych dalej „zakładami gazownictwa”.

2. Przedsiębiorstwa w budowie nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78),
- 2) „funduszu płac” — należy przez to rozumieć osobowy fundusz płac planowany na dany rok.

Rozdział 2.

Zasady tworzenia funduszu zakładowego w kopalniach węgla kamiennego.

§ 3. Fundusz zakładowy kopalń węgla kamiennego tworzy się na szczeblu branży:

- 1) w stosunku procentowym do łącznej sumy funduszu płac kopalń węgla kamiennego za:
 - a) wydobycie każdego 1.000.000 ton węgla — w wysokości 0,0165%,
 - b) wykonanie każdych 10 kg wydajności ogólnej, liczonej na pracowniko-dniówkę w:
 - 1966 r. — w wysokości 0,0333%,
 - 1967 r. — w wysokości 0,0324%,
 - 1968 r. — w wysokości 0,0315%,
 - 1969 r. — w wysokości 0,0306%,
 - 1970 r. — w wysokości 0,0296%;

2) w wysokości 20% łącznej sumy zysku osiągniętego przez tę kopalnię, skorygowanego o straty nadzwyczajne, spowodowane wypadkami losowymi, uznanymi przez Ministra Górnictwa i Energetyki za niezależne od kopalń.

§ 4. Wykonanie tak wydobycia, jak i wydajności ogólnej koryguje się proporcjonalnie o 1% za każdy 1% poprawy bądź pogorszenia planowanej na dany rok średniej ceny zbytu węgla.

§ 5. 1. Upoważnia się Ministra Górnictwa i Energetyki do tworzenia rezerwy funduszu zakładowego na szczeblu